

ES ir Japonijos ekonominės partnerystės susitarimo įvadas

Maisto sauga, gyvūnų ir augalų sveikata (SFS)

Kaip pagal šį susitarimą laikomasi ES maisto saugos standartų?

Japonijos, kaip ir ES, maisto saugos standartai yra vieni griežčiausių pasaulyje. Pavyzdžiui, Japonijoje uždrausta jautienos gamybai naudoti augimo hormonus, o genetiškai modifikuotų organizmų (GMO) kontrolės normos yra labai svarbios Japonijos vartotojams.

ES ir Japonijos prekybos susitarimas, kaip ir kiti ES prekybos susitarimai, neturės jokio poveikio maisto saugos ar gyvūnų ir augalų sveikatos apsaugos lygiui Europoje.

Tai reiškia, kad visi iš Japonijos importuoti produktai turi atitikti ES standartus, įskaitant ES draudimą jautienos gamybai naudoti hormonus ar antibiotikų naudojimo taisykles.

Be to, bus privaloma, kaip ir dabar, kartu su visais į ES iš Japonijos importuojamais gyvūniniais produktais pateikti veterinarijos sertifikatus.

Tokį sertifikatą gali išduoti tik kompetentinga Japonijos institucija, Komisijos oficialiai pripažinta įgaliota patvirtinti, kad laikomasi ES importo reikalavimų.

Šis susitarimas taip pat visiškai atitinka galiojančius maisto saugos reglamentus ir kitus teisės aktus, kuriuose irgi įtvirtintas atsargumo principas.

Pagal šį ES principą galima imtis prevencinių veiksmų tuo atveju, kai gali kilti rizika žmonėms ar aplinkai, tačiau neturima aiškių įrodymų.

Susitarime minimos sanitarijos ir fitosanitarijos (SFS) priemonės. Kas tai yra ir kodėl jos svarbios?

Tai priemonės (pvz., įstatymai, kiti teisės aktai, standartai), kuriomis siekiama užtikrinti maisto saugą ir gyvūnų bei augalų sveikatą.

Jomis užtikrinama, kad rinkai pateikiami maisto produktai, įskaitant importuojamus iš užsienio, būtų saugūs vartotojams.

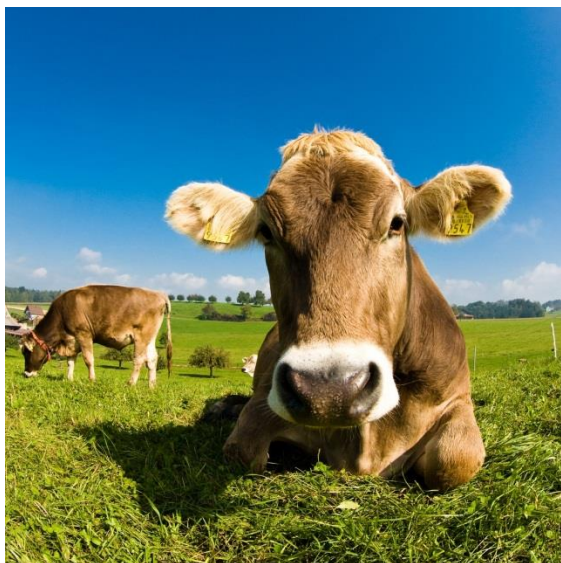
Koks yra šio susitarimo poveikis SFS priemonėms?

Susitarimo SFS skyriaus nuostatomis siekiama padėti vienos šalies eksportuotojams patekti į kitos šalies rinką; abi šalys įsipareigoja:

- didinti savo atitinkamų SFS nuostatų skaidrumą;

- keisti informacija apie įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie susiję su SFS priemonėmis ir turi poveikio prekybai.

Šiame skyriuje abi šalys susitaria:

- dar kartą patvirtinti savo teises ir įsipareigojimus pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) sutartį dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo;
- pripažinti viena kitos gyvūnų ligų kontrolės, gyvūnų ir augalų sveikatos būklės nustatymo principus pagal tarptautinius standartus;
- pripažinti skirstymą į regionus kaip pagrindą, pagal kurį nustatoma, ar leisti importuoti iš teritorijų, kuriose ligų nėra; skirstymas į regionus naudojamas kaip priemonė ligoms kontroliuoti ir (arba) saugiai prekybai užtikrinti, apribojant prekybą iš ligos paveiktų teritorijų ir kartu netrikdant prekybos prekėmis iš tų teritorijų, kuriose ligos nėra.

Šie įsipareigojimai yra naudingi Europos žemės ūkio maisto produktų eksportuotojams – padedama užtikrinti, kad jų produktams patekti į Japonijos rinką netrukdytų su SFS priemonėmis susijusios nepagrįstos kliūtys prekybai.

Šiame skyriuje taip pat nustatyti mechanizmai, kuriais supaprastinamos ES maisto produktų importo į Japoniją patvirtinimo procedūros, taigi tokių patvirtinimų išdavimo procesas Japonijoje turėtų trukti trumpiau.

Japonija ir ES taip pat susitarė įsteigti jungtinį komitetą ir naudotis kitais ryšių kanalais, kad SFS klausimai būtų sprendžiami greitai.